

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Daniely Menclové a Mgr. Lenky Havlíčkové ve věci

žalobkyně: **H. H. P.**, narozena X,
budoucí adresa v České republice: X,
zastoupena Mgr. Ondřejem Fialou, advokátem,
sídlem Václavské náměstí 808/66, 110 00 Praha 1,

proti

žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí, Velvyslanectví ČR v Hanoji**,
sídlem Loretánské náměstí 101/5, 118 00 Praha 1,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobkyně ze dne 25. 10. 2022 o udělení krátkodobého víza pro rodinného příslušníka občana Evropské unie vedené pod č. j. HANO202210250001,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 13 600 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žalobkyni se **vrací** část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Tato částka bude žalobkyni vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu proti nečinnosti podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou u zdejšího soudu dne 9. 3. 2023, se žalobkyně domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o žádosti žalobkyně ze dne 25. 10. 2022 o udělení krátkodobého víza pro rodinného příslušníka občana Evropské unie vedené pod č. j. HANO202210250001, a to ve lhůtě stanovené soudem, neboť lhůta pro vydání rozhodnutí marně uplynula dne 6. 3. 2023.
2. Podáním ze dne 24. 5. 2023, které soud obdržel téhož dne, žalobkyně vzala svou žalobu zpět s odůvodněním, že žalovaný rozhodnutím ze dne 24. 3. 2023, č. j. HANO202302220024, vydaným dne 27. 3. 2023, které žalobkyně obdržela téhož dne, zhojil namítanou nečinnost.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

3. Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. platí, že „[n]avrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl“. Z § 47 písm. a) s. ř. s. přitom vyplývá, že soud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhovatel svůj návrh zpět.
4. Vzhledem k tomu, že projev vůle žalobkyně, jímž došlo ke zpětvzetí předmětné žaloby, byl zcela jednoznačný a nevzbudil pochybnosti o tom, že jím žalobkyně zamýšlela ukončení tohoto soudního řízení jeho zastavením, soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. řízení o předmětné žalobě zastavil.
5. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s., podle které platí, že vzal-li návrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení návrhovatele, má návrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.
6. V daném případě je s ohledem na vyjádření účastníků řízení i na obsah soudního spisu zřejmé, že žalobkyně vzala podanou žalobu zpět právě z důvodu pozdějšího chování žalovaného, kterým byla žalobkyně plně uspokojena, takže předmětné soudní řízení se tímto stalo bezpředmětným.
7. Žaloba přitom byla podána důvodně po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí. Soud totiž neshledal, že by došlo k prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí podle § 169t odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) a čl. 23 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009, o kodexu společenství o vízech (vízový kodex), a žalovaný požadované rozhodnutí vydal v této prodloužené lhůtě. Tomu nenasvědčuje obsah předloženého správního spisu, ve kterém nebylo dohledáno, že by k takovému prodloužení lhůty došlo a žalobkyně o něm byla vyrozuměna (ačkoli při prvním rozhodování o žádosti na podzim roku 2022 tomu tak bylo). Navíc výslovně to, že snad k prodloužení lhůty skutečně došlo, neuvedl ani žalovaný ve svém vyjádření k žalobě, kde se vyjádřil pouze v tom smyslu, že podle právních předpisů „*lhůtu lze prodloužit*“ s tím, že tato nutnost v řízení vyvstala a žalobkyně zastoupená profesionálem si měla být „*této možnosti prodloužení vědoma*“.
8. Důvodnou soud s ohledem na aplikovatelnou právní úpravu neshledal ani námitku žalovaného, podle které žalobkyně neuplatnila prostředek na ochranu proti nečinnosti, ačkoli tak učinit měla. Soud vycházel z toho, že § 168 odst. 1 zákona o pobytu cizinců vylučuje použití druhé a třetí části zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) na dané řízení, z čehož vyplývá, že žalobkyně nebyla povinna před podáním žaloby iniciovat opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu. Povinnost postupovat podle toho ustanovení správního řádu za dané situace nelze dovodit ani z § 6 odst. 1 správního řádu, který na § 80 správního řádu (vyloučený z použití) pouze odkazuje (srov. např. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2021, č. j. 11 A 64/2021-24).
9. Soud si je vědom skutečnosti, že ve věci žalobkyně v usnesení ze dne 29. 3. 2023, č. j. 16 A 6/2023-41, uvedl, že žalobkyně byla povinna vyčerpat prostředek ochrany proti nečinnosti podle § 80 správního řádu, avšak s ohledem na výše uvedenou judikaturu jiných správních soudů dospěl ke změně právního názoru. Současně soud poznamenává, že v této věci neexistuje závazná judikatura Nejvyššího správního soudu.

10. S přihlédnutím k této skutečnosti má soud za to, že nastala situace předvídaná v § 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s., v důsledku čehož žalobkyni vzniklo právo na přiznání náhrady nákladů řízení vůči žalovanému.
11. Z tohoto důvodu soud ve výroku II. uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 13 600 Kč, kterou představuje nevracená částka 1 000 Kč za uhrazený soudní poplatek, 12 400 Kč za čtyři úkony právní služby po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) – převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, vyjádření žalobkyně na výzvu soudu ze dne 12. 4. 2023, replika a 1 200 Kč za čtyři s tím související režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu. Soud žalobkyni nepřiznal náhradu nákladů za požadovaný úkon zpětvzetí žaloby, které s ohledem na průběh řízení bylo namíste spojit s vyjádřením žalobkyně na výzvu soudu ze dne 12. 4. 2023 či s replikou, kdy žalobkyni již byla známa okolnost, pro kterou žalobu později vzala zpět.
12. Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) rozhodl o vrácení části zaplaceného soudního poplatku. Podle zmíněného ustanovení platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek za řízení snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, pokud bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. Žalobkyně soudu uhradila za žalobu soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, srážka odpovídající 20 % zaplaceného soudního poplatku činí 400 Kč, a proto soud snížil zaplacený soudní poplatek o 1 000 Kč a žalobkyni vrátí částku 1 000 Kč. V souladu s citovaným ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že uvedená částka bude žalobkyni vyplacena z účtu krajského soudu, a to v zákonné lhůtě (srov. § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. června 2023

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.